

Ціна 2 коп.

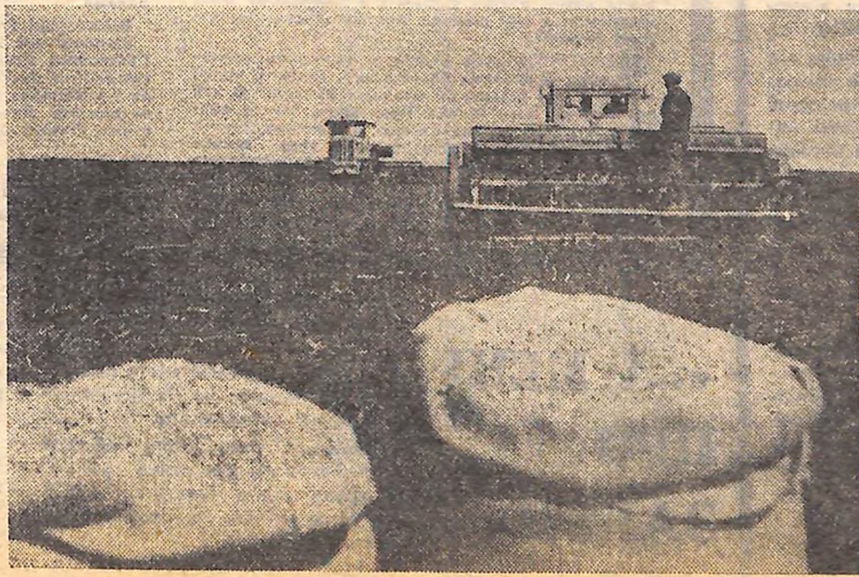
Прийнято рекомендації, в яких визначено шляхи дальшого підвищення ефективності економічної освіти.

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

ФОТО И. ЦУРКАНА.

Фото автора.

С. ТИШКО,

завідуючий відділом комсомольських органі-
зацій Світловодського міськкому комсомолу.

ОРІЄНТИР КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ДІЇ

ЗНАЙОМИЙ вираз кожному комсомольському працівникові, кожному активісту. І коли його чуєш, значить — мова йтиме про недоліки, комусь «влетить» чи «знімуть стружку»: так звикли ми поводитися ці поняття з коротким «слухають на бюро». Подібна асоціація складалася, мабуть, тому що найбільшого організаційний захід заслуховування звітів окремих комсомольців, активістів, а то й цілих комсомольських організацій на засіданнях бюро райкомів чи міськкомів комсомолу проводилися тоді, коли виникає потреба попрацювати справу. І нерідко ми забуваємо про ще одне призначення цього заходу, і дуже важливого — виявити позитивне в комсомольській роботі, узагальнити все хороше, і потім зобразити його надбанням інших.

Коли Микола Марутич прийшов у село Станковате, його візит нікого не здивував. Завідуючий відділом комсомольських організацій райкому — гість нерідкий туг. А ось мета його приїзду збіла з пантелику членів комітету комсомольської організації колгоспу:

— Час слухати на бюро? — під здивування підняла брови Катерина Милова — секретар комсомольської організації. — Та ніби ж все в порядку. Невже щось прогледіли? — засумнівалася на мить і враз рішуче: — Скажи зараз, щоб потім не кліпати очима.

Катя запальна і підверта — такою знають її в райкомі. Четвертий рік під'їждь вона очолює комсомольську організацію колгоспу. Четвертий раз за цей

одностайно голосували на звітно-виборних комсомольських зборах. І коли з сімейних обставин, — вона мати двох дітей — Катерина Милова попросила менш відповідального доручення, своїх обов'язків секретаря так і не змогла скласти з себе.

— Будьте у нас ще секретарем. **Б**ОЙОВИМ і згуртованим колективом стала комсомольська організація колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС. В

від плану роботи комітету. В організації в хорошому стані облік членів ВЛКСМ, комсомольська документація. І ще немаловажний факт — про сплату членських внесків тут звітують перед райкомом завжди вчасно, що теж показує дисциплінованість комсомольців.

Трудове виховання молодих хліборобів у комсомольській організації Станковатого займає чільне місце. І в тому, що господарство одне з перших в районі вже кілька років під-

СЛУХАЮТЬ НА БЮРО...

своїх лавах вона налічує сорок членів ВЛКСМ. Комітет комсомолу потурбувався про поліпшення структури первинної організації. На МТФ створили комсомольську групу на чолі з групкомсоргом Іваном Тодоровим, з'явилася така група і в тракторній бригаді — групкомсоргом обраний Василь Драндалуш.

Комсомольці на чолі з комітетом добилися, що кожні збори стали туг хорошою школою виховання. На порядок денний виносять питання внутрішньої роботи, виробництва. Дисциплінує сільських комсомольців і те, що збори проводяться регулярно, без відхилень

ряд закінчує будь-яку сільськогосподарську кампанію, чимала заслуга працьовитого загону юнаків і дівчат. На комсомольців Віктора Григор'єва, Василя Драндалуша, Василя Команова, Валентину Кордюкову, Віктора Неделкова, Зіну Зеленеву сьогодні рівняються в колгоспі і старі і молоді. Включившись у Всесоюзне змагання тваринників, дворка Валентина Кордюкова щодоби отримує від кожної закріпленої корови по 17 кілограмів молока. За три перші місяці року у неї найвищий результат по фермі — надійла 820 кілограмів.

На відповідальних ділянках виробництва стоять комсомольці села. Так, понад чверть частини їх — механізатори. Тракторну бригаду очолює теж комсомолец — Іван Григор'єв. Посланці Спілки працюють і в тваринництві.

ТАК ЩО, беручи до уваги пкорієний зміст виразу «слухати на бюро», секретарів комсомольської організації Катерині Миловій було чого

здивуватись. Комітет об'єднав навколо себе по-комсомольському бойовий колектив, який став прикладом для всієї молоді села. Торік чотири чоловіки подали заяву про вступ в члени ВЛКСМ, трьом кращим комсомольцям комітет дав рекомендації для вступу в члени КПРС. В минулому році комсомольська організація була нагороджена перехідним вимпелом ЦК ВЛКСМ.

Авторитетна комсомольська організація в колгоспі імені ХХІ з'їзду КПРС. Організаційна робота її комітету заслуговує на детальне вивчення. І не сповна виконав би своє завдання завідувач відділом комсомольських організацій райкому, якби не допоміг в ході підготовки питання на бюро «влягати» недоліки внутрішньої роботи. Створили в первинній дві комсомольські групи, а ось не добилися, щоб там і збори проходили регулярно, і доручення мав кожен. Виявилось: рідко комітет заслуховує звіти окремих комсомольців про виконання статутних вимог.

На засіданні бюро райкому була прийнята постанова по первинній комсомольській організації колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС. Вона схвалила досвід внутрішньої роботи і рекомендації для вивчення та впровадження в комсомольських організаціях району. І ще одне — у виробництві здало листівку-плакат, що розповість про цей досвід багатьом комсомольцям, юнакам і дівчатам. Ось коротко про результат одного питання, що слухали на бюро.

О. БАСЕНКО,

спецкор. «Молодого комунара».

с.мт. Вільшанка.

КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНА БРИГАДА СВЕРДЛУВАЛІВНИЦЬ МЕХАНІКО-СКЛАДАЛЬНОГО ОЦЕХУ № 3 ЗАВОДУ «ЧЕРВОНА ЗІРКА» — ДРУЖНИЙ І БОЯВИЙ КОЛЕКТИВ НА ТРУДОВІЙ ВАХІ ВИРІШАЛЬНОГО РОКУ П'ЯТИРІЧКИ ДІВЧАТА ЩОДНЯ ЗНАЧНО ПЕРЕВІКОНУЮТ ЇХ СВОЇ ЗМІНИ ЗАВАННЯ.

НА ФОТО: ЧЛЕНИ ПЕРЕДОВОЇ БРИГАДИ (ЗЛІВА НАПРАВО): ВАЛЕНТИНА КОЗКА — БРИГДИР, МАРІЯ ШЕВЧУК, КАТЕРИНА СМУТКО І КАТЕРИНА МІКУЛЬНИНА.

Фото
В. БОНДАРЕНКА.

БУДУВАТИ КРАЩЕ, ШВИДШЕ, ДЕШЕВШЕ

У комбінаті «Кіровограджбуд» відбулися збори комсомольського активу. На порядку денному стояло питання: «Підсумки роботи VIII пленуму ЦК ВЛКСМ і засідання комсомольських організацій комбінату по виконанню плану і соціалістичних зобов'язань третього, вирішального року дев'ятого п'ятиріччя».

З доповіддю перед учасниками зборів виступав секретар комсомольської організації комбінату П. Дрозд.

В обговоренні доповіді взяли участь секретар комсомольської організації будівельного управління «Цивільбуд» А. Бурченко, голова будівельного управління № 3 М. Корик, секретар комсомольської організації будівельного управління № 2 А. Бабич, голова будівельного управління «Житлобуд» В. Смокня та інші.

В розглянутому питанні збори комсомольського активу прийняли відповідні рішення.

В. ВОРОНА.

ЕКЗАМЕНУЄМО АКТИВНІСТЬ

ДО ПОЧАТКУ ЗВІТНО-ВИБОРНОЇ КАМПАНІЇ
В ШКІЛЬНИХ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

Однією з найважливіших форм участі членів ВЛКСМ в керівництві діяльністю комсомольських організацій є звіти і вибори. Щорічно у квітні комсомольці шкіл області збираються на свої звітно-виборні збори, щоб дати глибокий аналіз діяльності комсомольської організації школи, класних комсомольських організацій, комітету комсомолу. В цей день комсомольці школи підбивають підсумки тієї напруженої і цікавої роботи, яка наповнювала і спрямовувала протягом року життя кожного комсомольського осередку, накреслюють перспективу на майбутнє.

В усіх шкільних комсомольських організаціях загальношкільним комсомольським звітно-виборним передують звітно-виборні збори в групах і класних комсомольських організаціях.

Такий порядок проведення звітів і виборів дає можливість комсомольському активу більш повно узагальнювати хороший досвід роботи класних комсомольських організацій, враховувати зауваження, пропозиції висловлені комсомольцями на звітах і виборах в групах і класних комсомольських організаціях.

В ході проведення звітно-виборних зборів особливу увагу місським, районним комітетам комсомолу, первинним комсомольським організаціям необхідно звернути на якісну підготовку та проведення зборів. Усім комсомольцям і, передусім, активістам треба глибоко проникнутися розумінням того, що звіт і вибори це, насамперед, екзамен на зрілість кожного комсомольського осередку, огляд кожної класної комсомольської організації. Справа честі комітету комсомолу провести збори на високому ідейному і організаційному рівні.

В центрі уваги зборів повинно стати питання підвищення авангардної ролі комсомольських організацій в боротьбі за глибокі і міцні знання учнів, обговорення виконання комсомольською організацією постанови VI пленуму ЦК ВЛКСМ, рішень, прийнятих на Всесоюзних комсомольських зборах «Ударною працею і відмінним навчанням ознаменуємо вирішальний рік п'ятиріччя». Значну увагу в ході зборів конче потрібно звернути на поліпшення всієї внутрішньої роботи, підвищення активності комсомольців школи, на залучення старшокласників до конкретної громадсько-корисної роботи і особливо в період 5-ї трудової чверті.

На звітно-виборних зборах повинна відбутися принципова і ділова розмова про широкий розвиток ініціативи і самодіяльності комсомольців, підвищення відповідальності членів ВЛКСМ за справи своєї організації, адже від того, наскільки принципово комсомольці обговорять підсумки своєї діяльності, як визначать нові напрямки в роботі, хто буде членом комітету комсомолу, хто очолить шкільну комсомольську організацію, великою мірою залежить подальша робота, своєчасне виконання рішень, якісне проведення усіх заходів у шкільній комсомольській організації.

Звіти і вибори мають стати активізуючою і спрямовуючою ланкою на шляху дальшого поліпшення роботи кожного комсомольського осередку, загальношкільної комсомольської організації.

І. ШАПОВАЛЕНКО,
завідуючий відділом студентської, шкільної молоді і піонерів ОК ЛКСМУ.

ІДУ МІСТОМ, вслухаюся у його весняний го-мін. Повертаю на вулицю Нейгауза. Назустріч — юрба підлітків. У кількох з них в руках скрипки у футлярах. Десять репродукторів ли-нуть чарівні мелодії Шопена, і ними немов пов-ніється вулиця.

«З дитинства, раніше, ніж я себе пам'ятаю, я чув музику...».

Важко уявити, якою була ця вулиця у 1883 році, коли народився Генріх Нейгауз. Але досить лише трохи уяви, щоб почути, як звучала музика для маленького, здибного хлопця.

Вже у 8-9 років Генріх почав імпровізувати на фортепіано, а в одинадцять — публічно виступив у Будинку народ-ного зібрання.

У 1901 році мені поща-стило зустрітись в Мо-скві на квартирі відомого піаніста Святослава Ріхтера з вчителем Генріхом Нейгаузом. Місту своєї юнос-ті він передав цілий до-кумент, нот, книги. З ними кожний бажаючий може познайомитися в обласному краєзнавчому музеї.

Зокрема привертає увагу програма концерту від 15 вересня 1902 року, який дав Генріх Нейгауз. Тоді йому було чотирнадцять. Виконував він твор-и Шопена, свого улюбленого композитора. Добре виконував, шквал оплесків був йому нагоро-дою.

Перший самостійний концерт Нейгауза за ме-жами нашої країни відбувся в німецькому місті Дортмунді в 1904 році на Вестфальському музич-ному фестивалі.

ПІЗНІШЕ учасня Генріх у видатного профе-сора Леопольда Годовського, потім у школі майстрів при Віденській музичній академії. В цей час відомий уже піаніст продовжує давати кон-церти в різних містах Австрії, Німеччини, Італії. У Флоренції його концерт справив таке велике враження, що преса назвала Нейгауза першоклас-ним піаністом.

Перед першою світовою війною він повертається у рідне місто і разом з батьками викладає у му-зичній школі. Час від часу Нейгауз виступав в різних містах на Півдні Росії.

В 1915 році їде в Петербург і тут складає ек-стерном екзамени за консерваторію. Познайоми-вся у Петербурзі з композитором Прокоф'євим.

В 1918 році Нейгауз знову повернувся в Єлиса-ветград. В місті встановилася Радянська влада, був створений комітет по музичній освіті при народстві. Генріх Нейгауз, його двоюрідний брат Кароль Шимановський і професор Петроградської консерваторії Володимир Дешевов організували для білців революції концерти музики, попу-лярні лекції. Кожний концерт починався вступ-ним словом Дешевова, який розповідав про композиторів, характери-зував їх творчість і зміст музичних творів. В концертах брали участь піаністи Нейгауз, Шимановський, скрипалі Ліпнянський і Гайсин-ський, віолончелісти — Стіучко і Комісаржев-ський. Концертами об-слуговували робітників око-лиці міста, а також на-воколишні села. Комітет відкрив курси по підго-товці клубних працівни-ків, а також дитячий пролетарський клуб.

ОСТАННІЙ раз Генріх Густавович Нейгауз відвідав наше місто в 1924 році. Весілля був присвячений Шопену, Нейгауз програв усі прелю-дії та дві мазурки. В 1936 р. Генріху Густавовичу Нейгаузу було присвоєно звання заслуженого діяча мистецтва РРФСР, його нагороджено орде-ном Леніна, Трудового Червоного Прапора і ме-далями.

В 1964 році Генріх Густавович помер. Кіровоградці, безумовно, пам'ятають концерт Святослава Ріхтера 27 липня 1966 року. Ріхтер спеціально приїхав до міста в честь свого вчте-ля і влаштував чудовий концерт, присвячений по-го пам'яті. Програма з дарчим підписом Святослава Ріхтера зберігається в фондах музею.

Р. ТУРБАН,

науковий працівник обласного кра-єзнавчого музею.

В чотирнадцять грав Шопена

ДО 85-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

Г. Г. НЕЙГАУЗА.

«...І МЕНІ ПРО ЗАКОН»

У ЦЕНТРАЛЬНОМУ лекторії від-булась читачка конференція з правових знань. Її організувало для старшокласників міста праців-ники бібліотеки ім. Т. Шевченка та міськком комсомолу.

Помічник прокурора області А. А. Галантер роз'яснив учням, які права згідно Конституції СРСР має наша молодь, які перед нею стоять обов'язки.

Кожному юнакові і дівчині від-криті двері в науку. Це велике

завоювання нашого народу. Про студентське життя, про боротьбу майбутніх інженерів за великі і міцні знання розповів студент Кі-ровоградського інституту сільгосп-машинобудування Віктор Каліч.

Бібліотекар Л. О. Савченко зро-била бібліографічний огляд «За-кон про мене і мені про закон».

В. ДИГАЛО,

зав. бібліотекою ім. Т. Шев-ченка.

ЯК КРАПЛЯ ЖИВОГО ПОТОКУ, що несе життя, ву насагу спраглим, так і справжня поезія сповнює серце новою, незнаною досі силою. Та трапляється іноді, що замість живодійної вранішньої роси чудової поезії випає гіркий келих розчарування. Чому це так? Чому поруч з сильними уживаються і слабкі вірші?

Так, читаючи вірші, помічаєш, що час від часу вона повертається до одних і тих же образів, вжитих іноді недоречно, як от:

«Не буди мене щоночі
Зірницями в очі»;

«Людські серця

із пошуків космічних
зірницями вертають до
землі» і т. д.

Розпливчатість образів, ця справжня хвороба багатьох

ДОЗВОЛЬТЕ.

МОЯ ДУМКА...

теса допускає парадоксальні і твердження, заповнення. Особливо щедро прозначений цим вірш «Діда за кон». Змалюючи образ діда, який «по ненауковому ходив по полю», В. Влад сповнило його життям і мудрості, щедрості, простоти.

Разом з тим глибоко дивують невідомі поради підрастаючому поколінню: «роби, щось роби, людинко». Оце «щось» не відповідає визначенню творчої праці, яка приносить людині радість і користь суспільству.

Звичайно, є в збірці і сильні вірші. Оригінальним поєднанням карпатських легенд та пісень з сучасними мотивами сповнений вірш «Прелюдія зими». Тема щастя, боротьби за нього, особливо близька ліричній душі поетеси. Не чекай щастя як якоїсь несподіванки, не чекай, щоб воно, мов та береза, «розквітло за місяць до березня», прийде воно лише тоді, коли доб'єшся його в повсякденній боротьбі, — стверджує Марія Влад. У своїх кращих поезіях поетеса щиро прагне до контакту з читачем, наголошуючи на тому, що вірші її — то думи людські, що мають безліч шляхів, та все ж знаходять у цьому розмаїтті свій, до кінця вірний:

«Мов лелітки кептар,
зірки розшили небо...
я вам даю нектар,
Ви — мед зробите
для себе».

Сповнений живих барв краю своєрідного ритму та музичності ще один вірш поетеси «Гуцульське весілля». Читаєш його і щиро радієш весняному сонцю, зеленим полонинам, навіть трохи зазриш шастко молодих. Хотілося би отаких віршів було більше у доробку Марії Влад.

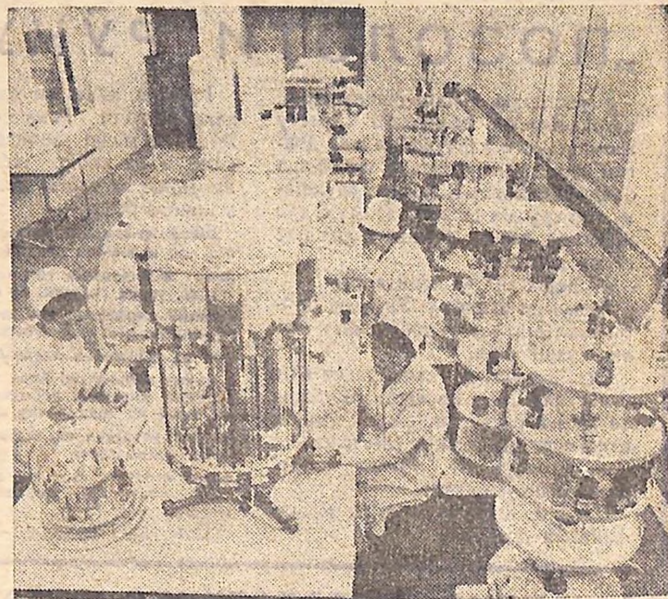
А. КОВИРЬОВ,
студент Кіровоградського педагогічного інституту ім. О. С. Пушкіна.

СЬОГОДНІ — ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ЗДОРОВ'Я

Більше двадцяти тисяч аптек обслуговують населення Радянського Союзу. Зробити аптеки зручними, високоефективними, краєвими — турбота Центрального аптечного науково-дослідного інституту в Москві. В його відділах і лабораторіях узагальнюються досвід діючих аптек, розробляються і впроваджуються в практику прогресивні форми лікарняного обслуговування населення.

На фото: співробітники аптек Центрального аптечного науково-дослідного інституту розробляють ліки з допомогою установок, сконструйованих в інституті.

Фото
Р. АЛФІМОВА,
АПН.

ТЕТЯНА ПОЇДЕ В КРУПСЬКЕ...

В кабінеті гігієни Кіровоградського медичного училища йшли практичні заняття за темою «Визначення фізичних властивостей повітря». Тільки-но Микола Прокопенко чітко закінчив характеристику психометра — прилада для вимірювання вологості в повітрі, а вже його товариш Михайло Панасюк розважливо міркував над питанням чистоти повітря, причинами його забрудненості, викладав свої думки щодо необхідних заходів по його очищенню. Потім відповідали інші другокурсники.

Л. І. Лівашнікова — викладач гігієни, належно оцінила відповіді своїх учнів, лише після задоволення ними. «Після перерви, — мовила, відпускаючи, — будемо практикуватися на подвір'ї». Дружною, білою зграєю висипали студенти в коридор, а ми з Людмилою Іванівною лишилися в кабінеті, світлому, просторому, обладнаному найновішими приладами.

Людмила Іванівна, позирнувши на годинник, скоромовкою розповідала мені про те, що в старому приміщенні училища такого кабінету зовсім не було, тому й практичні заняття, які вимагалися за програмою, не всі проводилися.

А тепер приладдя наукового матеріалу є в достатній кількості. Це стосується не лише кабінету гігієни. Училище має кабінети та лабораторії для кожного з предметів. Так, лише кабінет біології має оснащення на 7 тисяч карбованців, а хірургія з операційною на 9 тисяч карбованців. Щоб краще уявити собі нове приміщення училища, досить порівняти його площу з площею двох попередніх. Воно перевернуло вартість на користь нового корпусу: 6500 квадратних метрів проти 1200.

Людмила Іванівна познайомила мене

з рефератами, що їх готують самі студенти училища, а потім за їх тематикою читають лекції, проводять бесіди серед робітників міста та учнів шкіл, виступають з ними перед хворими під час практичних. Серед кращих рефератів — написані студентами Скидан, Алексеевою, Рибчак, Дачковською, Шевченко. Вже стало традицією в училищі — випускати санітарні бюлетні, які можна побачити на багатьох підприємствах міста, в лікарнях області.

Завідувач медсестерським відділом В. А. Сидорова якраз вносила доповнення у відомість по розподіленню випускників. А направлення найрізноманітніші: Тетяна Галишкіна буде працювати в селі Крупському Кіровоградського району, Галина Бак направлена в Ульяновський район для роботи на фельдшерському пункті, а Галина Гаврильченко поїде до Новосімейської центральної районної лікарні, Софія Назаренко одержить направлення у дитячі ясла-сад колгоспу імені Енгельса Устимівського району.

За кілька місяців численна армія медиків нашої області поповниться молодими спеціалістами — випускниками Кіровоградського медичного училища імені Є. О. Мухіна. А поки що вони освоюють останні «кази», намагаються випікати якомога більше, бо завтра їм стояти на сторожі нашого здоров'я.

М. МІКЕЛЬ.

м. Кіровоград.

ПРЕМ'ЄРИ
КВІТНЯ

Протягом місяця глядачі області матимуть змогу переглянути нові кінострічки виробництва радянських та зарубіжних кіностудій. Відбудуться премії, цікаві зустрічі на екрані зі знайомими кіноакторами. Так, наприклад, Олега Стриженова ви побачите в ролі Маневича (Етьєна), радянського розвідника («Земля до запитання»).

Життю легендарного патріота присвятив свою книгу, основу на документальних матеріалах, і написав сценарій цього фільму Євген Воробієв. Режисер-постановник В. Дорман. Фільм поставлено на центральній студії дитячих та юнацьких фільмів ім. М. Горького.

За однойменною повістю В. Кожєвникова на кіностудії «Мосфільм» знято художню стрічку «Петро Рябінкін». Цей фільм присвячено робітникам. Петро Рябінкін — узагальнений образ представника того покоління радянських людей, яке вразило світ своєю доблестю та простотою високо піднесло звання людини.

Серед інших радянських кінофільмів у

КІНО.
ПАНО.
РАМА

квітні будуть демонструватися «Палаючий континент» (автор фільму Р. Кармен), «Айрік» (автор сценарію А. Айвазян, режисер-постановник Г. Малай), «У чорних пісках» (за повістю М. Сімашка), «Веселі жабокричі» (автор сценарію і режисер-постановник В. Іванов). Фільми поставлено на кіностудіях Москви, Ленінграда, Вірменії, України.

На квітневих екранах області будуть також демонструватися фільми зарубіжних авторів. Зокрема, угорський фільм «Розслідування доручено мені» за новелою А. Фаті, польський — «Олімпійський факел» (автор сценарію З. Сковронський), чехословацька кінокомедія «Жінки поза грою» (автор сценарію В. Секірова), корейський — «Оперативний документ» (режисер Ім Чун Хо), в'єтнамський — «Хлопчик Фіок та його друзі» (автор сценарію Нгуєн Біл Данг).

Гострим проблемам присвятив свій фільм расової дискримінації «Білі троянди для моєї чорної сестри» мексиканський автор Х. Алехандро.

МІСЦЯМИ БОЙОВОЇ СЛАВИ

Добре провели в цьому році весняні канікули учні м. Кіровограда. Вони відпочивали в піонерських кімнатах при ЖЕК'ах і домоуправліннях, для них були організовані змагання з шахів та шашок, дітей гостинно запрошували Палац піонерів, клуби, кінотеатри.

Але надовго в пам'яті дітей залишилося подорож по місцях бойової слави, яку зробили піонери зведеної дружини ЖЕК № 1 м. Кіровограда до міста-героя Одеси. Давно вони мріяли про це. Завчасно обдумали всі об'єкти, які хо-

тілося б відвідати, а потім поділитися з товаришами. На засіданні штабу дружини було обговорено детальний план турпоходу, який представила педагог-вихователь Є. С. Солодкіна.

Привітно зустріли наших дітей громадські організації міста Одеси, зокрема обкому ЛКСМУ, дитяча туристська база, яка забезпечила ночівлею, якісним харчуванням та ін.

Гарна погода в ці дні сприяла, щоб усі намічені плани можна було виконати повністю: було проведено екскурсію по місту, під час якої туристи ознайомилися з

містом-героем, учні відвідали с. Нерубайку, Нерубайські катакомби, музей партизанської слави, алею слави та пам'ятник Невідомому матросові. Кращі штабисти поклали до його підніжжя живі квіти. Кіровоградці відвідали також музей морського флоту, Одеський оперний театр, державну картинну галерею, зоологічний музей Одеського державного університету, курорт «Аркадія».

К. БОРИСЕВИЧ,
голова міської ради громадськості сприяння сім'ї та шкіл.

ВЕРІР.

Фотохуд С. ФЕНЕНКА.

Спорт

ГЕРОЙ МАТЧУ —
ВОРОТАР

Є такі любители футболу, які стверджують, що для них найважливіше — красива гра, незалежно від того, буває в ній голи, чи ні. Погодилося, що в цьому є частка істини. Але справжнього болельщика будьякий матч розчаровує, якщо його улюблена команда, та ще й на своєму полі, не забиває голів.

Кажуть, що команда м. Луцька в попередньому турі програла миколаївському «Суднобудівнику» з рахунком 0:5 тому, що основний воротар Е. Майорош захворів, а ворота невідомо захищав менш досвідчений Володимир Стриженський. В Кіровограді ми побачили на воротах Майороша, і впевнилися, що це справді висококласний охоронець воріт.

Господарі поля безперервно і гостро атакували, били по воротах з близь-

кої відстані. Але зажди на місці був воротар, який то забивав м'яч, то парировав їх. Гості часом небезпечно контратакували. При податі одного з кутових на наблишений м'яч раніше воротаря кіровоградців Віктора Чечина встиг нападничий командир м. Луцька Гелімінас Побяржис і головою поштовхнув м'яч у сітку воріт. Цей гол і приніс перемогу команді гостей, Ось і сталося так, що «Зірка», маючи повну групу переваг, зазнала поразки.

Після зустрічі воротар гостей був нагороджений призом комітету комсомолу заводу «Червона зірка» як кращий гравець матчу.

Наступну гру «Зірка» проведе на своєму полі 8 квітня. Вона прийматиме динамівців з міста Хмельницького.

В. САВИЦЬКИЙ.

ХРОНІКА ЗМАГАНЬ

31 волейбольні команди взяли участь у розіграшу першості області ради «Трудові резерви». Сільські спортсмени змагалися в Бобрині. Серед дівчат перемогла команда Олександрійського СПТУ № 3. У юнаків також найсильнішими були олександрійці — волейболісти СПТУ № 1.

Міські профтехучилища розіграли першість у Кіровограді. Призи переможцям завоювали команди дівчат і юнаків технічного училища № 1. У Кіровограді проведено весняний легкоатлетичний крос. В першій групі його виграла авангардівка, друга і третя місця посіли команди тонарста «Колос» і «Буревісник». Динамічні випередили інших у другій групі.

„ПОЗОЛОТИ РУКУ!“

У ресторані «Відпочинь» Кіровоградського обласного тресту громадського харчування вже довгий час скромну посаду швейцара займає Унтилов І. А. Про службову кар'єру він не мріє. Йому й тут непогано. Аякже. Кожного дня має свіжу копійечку.

— Звідкіля? — запитує.

Буває по всякому. Унтилов прямо-таки віртуоз у добуванні «лівих» заробітків.

Ось, наприклад, заманулося вам культурно вечір провести. Вирішили піти в ресторан. Але Унтилов владно перерозподжує нам шлях.

— Куди сунете. Місць немає. І не скоро й будуть...

Словом, інтригує вас, як тільки фантазія дозволяє.

І добре, якщо ви здогадані, та запропонуєте йому «цілкового». Зразу й місце знайдеться. І це одне, а на вибір. Нездогадливий же може за собою двері зачинити з іншого боку.

Швейцар-здринник умудрився навіть під час перевірки роздобути від догдаливих відвідувачів три карбованці.

І це, треба сказати, не основний його «лівий» заробіток. Не менш вдало він пристосувався «заробляти» «полтинники» за освіження одеклоном. Правда, у цьому відношенні йому добру послугу зробила директор ресторану В. Устипко. Вона на хвилиночку «забула» встановити розцінки за освіження відвідувачів одеклоном. А Унтилов тільки цього й чекав. Він тут же встановив свою «таксу» — полтинник — і не менше.

Ось так і працює Унтилов на

скромній посаді швейцара. Скажіть: навіщо йому шукати якусь «романтичну» професію?

От тільки управління державної інспекції по якості товарів і торгівлі почало турбувати його, а разом і деякого з начальства. Першим ділом воно поставило питання перед керуючим обласним трестом громадського харчування про зняття Унтилова з роботи. Так де там! За нього стали горою. Виселили лише догану — «м'яку», зрозуміло.

Коли ж запитали у відділі кадрів, чому Унтилов залишився на роботі, пояснення було таким:

— Профспілка не дала згоди. Що ж? Зрозуміло. «Спритних» тут цінують.

В. СМІРНОВ,
старший держінспектор.

Як я чемпіоном став!

Фейлетон

Сиджу я оце два дні і дві ночі і ніяк не можу до пам'яті дійти. Як воно все це трапилось?

Що трапилось, зараз розкажу. Віддыхаюсь трохи.

Так ось слухайте. Вилізаю оце позавчора з автобуса і тільки-но дав крен уліво, до свого будинку, як на мене налетіли... І давай гоцюювати. Підкидали, підкидали, а коли стомились, поставили на ноги, повісили на шию вінок, обіперезали стрічкою. Потім один із тих парубків поплескав мене по плечу і каже:

— Молодець, Макогоно! Ти не просто чемпіон. Ти — спортсмен-універсал. За це тобі і приз вручаємо. І ткнув мені здоровенного пакунка.

Публіка заплескала в долоні, загула. Хтось із натовпу гукнув: «А нехай-но розкаже, як дійшов до цього».

— Що вам від мене треба, — дилась на них нерозумно.

— А хто стрибнув через паркан вище всіх?

— Через якого «паркана»? — питаю.

— Ну через турнікет.

— А... Це той, що поставлений біля кінотатру «Комсомолец»?

— Так, так.

— А що я мав робити, коли автобус зупинився якраз навпроти нього. Всі стрибали, і я теж.

Притис я міцніше приза до грудей і хотів, було, вже йти. Але мене осмикнули.

— Розкажи про марафонський біг. Хто ото мчав, як стріла у напрямку «Заготзерна».

Я чуть не впадо з сміху, як почув це. А копи насміявся, пояснив.

— Влаштувався на роботу в «Заготзерно», і в перший же день проспав. Глянув на годинника — замір. Трохи більше десяти хвилин було в запасі. Я по-солдатському натягнув штани, увуз чоботи — і на зупинку. Але автобус проїхав і не зупинився. Сам себе заспокоюю: поки добіжу до наступної зупинки — інший під'їде. Але і той не зупинився. Я прибивав швидкість. Потім ще, й ще. Якійсь із водіїв підбавляв: «Давай, давай, — каже, — маючи такі ноги — не треба й машини».

Від редакції: Макогонові можна позаздрити: він за подолання всіх цих перешкод приз одержав. А скільки пасажирів-рекордсменів ще чекають нагород?

М. Кіровоград.

Так як й добіг до місця своєї роботи. А коли відсапався — запитав у сторожа, чому на цьому маршруті автобуси не зупиняються.

— Ти, мабуть, новенький, — перепитав сторож. — Тут, голубе, автобуси ніколи не зупиняються. Бо зупинок на цьому маршруті немає. Точніше, вони є, та тільки немає їх кому позначити. От і виходить, що водії зупиняються тільки, як прийнято тепер називати, — «по вимозі»...

— Ну, а тепер ще декілька слів про стрибки у довжину, — запитує з натовпу.

Тут уже я здогадався, про що мова.

— Так от, — кажу, — зібрався першим раз поїхати на «товкучку». Стою на зупинці, що біля картинної галереї, а навпроти справжнє озеро. Під'їхав автобус і став прямо в це озеро. Хто був у гумових чоботях, свистів шпоров у брід.

Ну, а мені шкода стало своїх нових черевиків. Розігнався, перемалював ту калюжу — і прямо в автобус.

— Браво! — гукують уболівальники. Ширини калюжі метр двадцять, і я подолав її без надіння (чого не скажеш про інших), та ще і прямо в ціль. От і виходить — рекорд.

Зачувши це, мене враз покинуло почуття скованості і сором'язливості. Я високо піднявши голову, попрямував додому. Познімав із себе всю «амуніцію», розгорнув приза і побачив, що його мені вручили від імені Кіровоградського шляхово-експлуатаційного управління та автобусного парку. Це вони поставили той турнікет, у прорізі якого може стати лише одна машина, забули поробити заїзні кармани, і автобуси стають прямо в калюжі. Ну, а автобусний парк не поставив на зупинках таблички на всьому шляху від «Першої Колгоспної» до «Заготзерна». От і бігають тепер пасажирів навперейми з автобусами.

О. ЧУСТИЛЬ.

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА СТОРІНКА

Тисячі науковців докладають сил, аби горизонти науки ще більш розширилися. В числі їх — працівники з управління

РОЗШИРЮЮТЬ
ГОРИЗОНТИ

«Кіровоградводоканал», які окрім багатьох корисних справ, займаються ще й експлуатацією та ремонтом водозбірних колонок. Тема наукової роботи — «Дослідження таємничих

властивостей колонки, що на розі вулиць Авіаційної і Севастопольської, та вивчення межі терпіння водоспоживачів».

Ця колонка, яка зовні нічим не відрізняється від інших, насправді володіє дійсно такими метафізичними властивостями. Вона працює лише в теплу пору року. Решту часу агрегат не функціонує.

О. ПИЛИПЕНКО,
жителя вулиці Авіаційної.
м. Кіровоград.

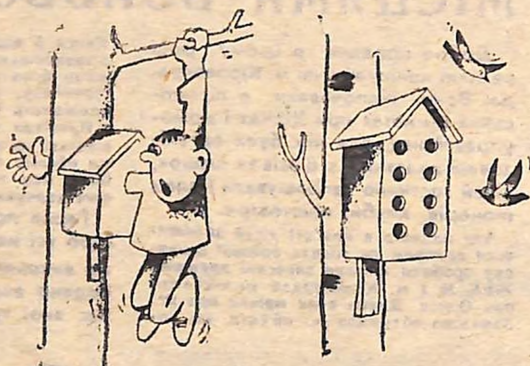
Отак зберігали мінеральні добрива, готуючись до весни, у колгоспі імені ХХІІ з'їзду КПРС Добровеличківського району. Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ПО ТОЙ БІК...

— Вип'єш?
— Не буду.
— А якщо я добре попрошу?
— Я вже й так багато випив.
— Скільки ти там випив? Давай! Нічого з тобою не станеться.
— Мене пудять.
— Не страшно. Один ковток. Для здоров'я...
— Ні. На сьогодні досить.
— Дивак. Ти думаєш, її придумала нікчемна людина?
— Краще б їй не родитись.
— А уяви, що було б, аби її не було. То як?
— І не наливай. Не питиму.
— Васю! Ти мене поважаєш?
— Поважаю.
— То випий...
...По той бік стіни мій сусід вмовляв свого п'ятирічного сина Васю випити мікстуру.

К. ПЕТРОВИЧ.

Квітневі усмішки

Без слів.

Мал. Н. ДУБІНИ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 8 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Радіо-гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М). 10.30 — Кольорове телебачення. «Музичний вісник». (М). 11.00 — «Рік третій, вирішальний». (М). 11.30 — Художній фільм «Дама з собачкою». (М). 13.00 — Програма передач. (К). 13.05 — «Весна третього, вирішального». (К). 13.35 — Художній фільм «Дві усмішки». (К). 14.55 — «Заощаджені тони». Теленарис. (Дніпропетровськ). 15.15 — Кольорове телебачення. «Клуб кінополювання». (М). 16.25 — Художній фільм «Пригоди на

берегах Онтаріо». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Політичний оглядач газети «Правда». Ю. Жуков відповідає на запитання телеглядачів. (М). 18.40 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 19.00 — Програма «Час». (М). 19.25 — Інтербачення. Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокею. ФРН — СРСР. (М). 21.35 — «Кінопанорама». (М). 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 13.00 — «Сільська година». (М). 14.00 — «Літературні зустрічі». (М). 14.45 — Музична програма «За листами глядачів». (М). 15.15 — Для школярів. «Шкільні заходи». (К). 16.15 — «Донецькі самоцвіти». (Донецьк). 17.00

— Для школярів. «Колумбія». Кольорове телебачення. (К). 17.30 — «На меридіанах України». (К). 18.00 — Художній телефільм. (К). 19.00 — Програма «Час». (М). 19.30 — Творчий звіт майстрів мистецтва та художніх колективів Херсонської області. В перерві — «На добраніч, діти!». (К). 22.00 — Мультифільм для дорослих. (К). 22.25 — Кубок СРСР з фігурного катання. Показові виступи. (Запоріжжя). В перерві — вечірні новини. (К).

ПОНЕДІЛОК, 9 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.20 — «Економічна географія СРСР». Латвійська РСР. 17.00 — Республіканська фільмо-матема-

тична школа. (К). 17.30 — «Музичний екран школярів». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Рік третій, вирішальний». Передача перша. (М). 18.35 — Міжнародна панорама. (М). 19.00 — Вечір, присвячений 50-річчю академічного театру імені Московської Ради. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Концерт радянської пісні. 22.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з хокею. Швеція — Польща. 3-й період. (М). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.45 — Весна третього, вирішального. (Миколаїв). 17.00 — Для

школярів. Телевізійний клуб «Шукачі». (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — «Від понеділка до понеділка». (К). 18.45 — Телефільм. (К). 19.00 — Інформаційна програма вісті. (К). 19.30 — Кольорове телебачення. О. Островський. «Ліс». Вистава Вінницького музично-драматичного театру імені Садовського. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». 21.30 — Кольорове телебачення.

Продовження вистави О. Островського «Ліс». (К). 22.55 — Концерт. (Донецьк). 23.25 — Вечірні новини. (К).

ПОГОДА

Вдень 7 квітня на території області і міста Кіровограда передбачається мінлива хмарність, без опадів. Вітер південно-східний 5—9 м/сек. Температура повітря по області — 16—20, по місту — 17—19 градусів тепла. За даними Українського бюро погоди 8—9 квітня мінлива хмарність, 9 квітня — місцями невеликий дощ, туман. Вітер південно-східний 5—10 м/сек. Температура повітря: вночі 3—8, вдень 12—17 градусів тепла.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП., Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.